

Education and Culture DG

Lifelong Learning Programme

BROȘURĂ INFORMATIVĂ

Precizări generale privind fondurile europene

Programul Jean Monnet (Invățare pe tot parcursul vieții, LLP) sprijină activitățile de predare, cercetare și reflectare asupra integrării europene în cadrul instituțiilor de învățământ superior din întreaga lume. Are ca obiectiv îmbunătățirea cunoștințelor legate de procesul de integrare europeană.

Fondurile Structurale și de Coeziune (FSC) sau Instrumentele Structurale: instrumente financiare prin care Uniunea Europeană acționează pentru eliminarea disparităților economice și sociale între regiuni, în scopul realizării coeziunii economice și sociale.

Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) susține dezvoltarea economică durabilă la nivel regional și local prin mobilizarea capacităților locale și diversificarea structurilor economice în domenii precum: cercetare și dezvoltare tehnologică, inovare și antreprenariat, societatea informațională, IMM-uri, protecția mediului, turism, energie.

Fondul Social European (FSE) contribuie la sporirea adaptabilității forței de muncă și a întreprinderilor, creșterea accesului pe piața forței de muncă, prevenirea șomajului, prelungirea vieții active și creșterea gradului de participare pe piața muncii a femeilor și imigranților, sprijinirea incluziunii sociale a persoanelor dezavantajate și combaterea discriminării.

Fondul de Coeziune prin care se finanțează proiecte în domeniul protecției mediului și rețelelor de transport transeuropene, proiecte în domeniul dezvoltării durabile, precum și proiecte care vizează îmbunătățirea managementului traficului aerian și rutier, modernizarea transportului urban, dezvoltarea și modernizarea transportului multimodal.

PROGRAMUL JEAN MONNET

Este parte a noului program Invatare pe tot parcursul vietii (2007-2013), care sprijina proiectele si activitatile ce stimuleaza interschimbul, cooperarea si mobilitatea intre sistemele de educatie si formare din cadrul Uniunii Europene.

Obiective operationale:

- ✓ stimularea excelentei in procesul de predare, cercetare si reflectare asupra integrarii europene, in cadrul institutiilor de invatamant superior din sau din afara Comunitatii Europene;
- ✓ cunoasterea si constientizarea temelor referitoare la integrarea europeana printre cetatenii europeni si cadrele academic;
- ✓ sprijinirea asociatiilor si institutiilor europene active in domeniul educatiei si formarii.

Tipuri de proiecte Jean Monnet

- ✓ **Catedre Jean Monnet:** posturi de predare destinate in intregime integrarii europene, minimum 120 de ore de predare pe an universitar;
- ✓ **Catedre Jean Monnet "Ad personam":** sunt rezervate profesorilor cu experienta, cu activitate de lunga durata in predare si cercetare si/sau cu realizari majore in studii de integrare europeana, recunoscute la nivel international;
- ✓ **Centre de Excelenta Jean Monnet:** institutii sau structuri in mod explicit dedicate studiilor de integrare europeana;
- ✓ **Module europene Jean Monnet:** programe scurte de studii de integrare europeana, minimum 30 de ore de predare pe an universitar; pot fi pluridisciplinare;
- ✓ **Asociatii de profesori si cercetatori specializati in integrare europeana:** asociatii al caror scop explicit este de a contribui la studierea procesului de integrare europeana si care urmaresc cresterea vizibilitatii resurselor stiintifice si fizice, regionale sau nationale in acest domeniu;
- ✓ **Activitati de informare si cercetare legate de integrarea europeana:** urmaresc sa promoveze discutiile, reflectiile si cunostintele despre procesul de integrare europeana. Din aceasta ultima categorie face parte si proiectul EURINT;
- ✓ **Grupuri multilaterale de cercetare:** parteneriate de cercetare intre cel putin 3 catedre Jean Monnet din diferite state, care conduc la retele academice integrate, cu un plan comun de cercetare si sinergii pluridisciplinare in domeniul studiilor UE.

Mai multe informatii despre programele Jean Monnet se găsesc la adresa:
http://eacea.ec.europa.eu/index_en.php

FONDURILE STRUCTURALE

Obiectivele prioritare ale Fondurilor Structurale pentru perioada 2007-2013 sunt:

1. Convergență; 2. Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă; 3. Cooperare teritorială europeană.

Suma totală a Fondurilor Structurale și de Coeziune alocate României pentru perioada 2007 – 2013 este de **19,668 miliarde Euro**, din care 12,661 miliarde Euro reprezintă Fonduri Structurale în cadrul obiectivului „Convergență”, 6,552 miliarde Euro sunt alocate prin Fondul de Coeziune și 0,455 miliarde Euro sunt alocate obiectivului „Cooperare teritorială europeană”.

Comisia Europeană a alocat, în perioada menționată, **308,041 miliarde euro** pentru finanțarea Politicii de Coeziune la nivelul UE. Repartizarea acestei sume pe cele trei obiective este următoarea:

81,7% pentru obiectivul „Convergență”, din care 24.5% sunt destinate Fondului de Coeziune
15,8% pentru obiectivul „Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă”
2,4% pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”

Sursa: ADR NE

Programe Operaționale

Programe Operaționale Sectoriale (POS) aferente obiectivului „Convergență”
(<http://www.fonduri-ue.ro/documente-programare/pnd-2007-2013>)

POS Creșterea Competitivității Economice (POSCCE)
POS Transport (POST)
POS Mediu (POSM)
PO Regional (POR)
PO Asistență Tehnică (POAT)
PO Dezvoltarea Capacității Administrative (PODCA)
POS Dezvoltarea Resurselor Umane (POSDRU)

Programe Operaționale aferente obiectivului „Cooperare teritorială europeană”
(<http://www.infocooperare.ro/content.aspx>)

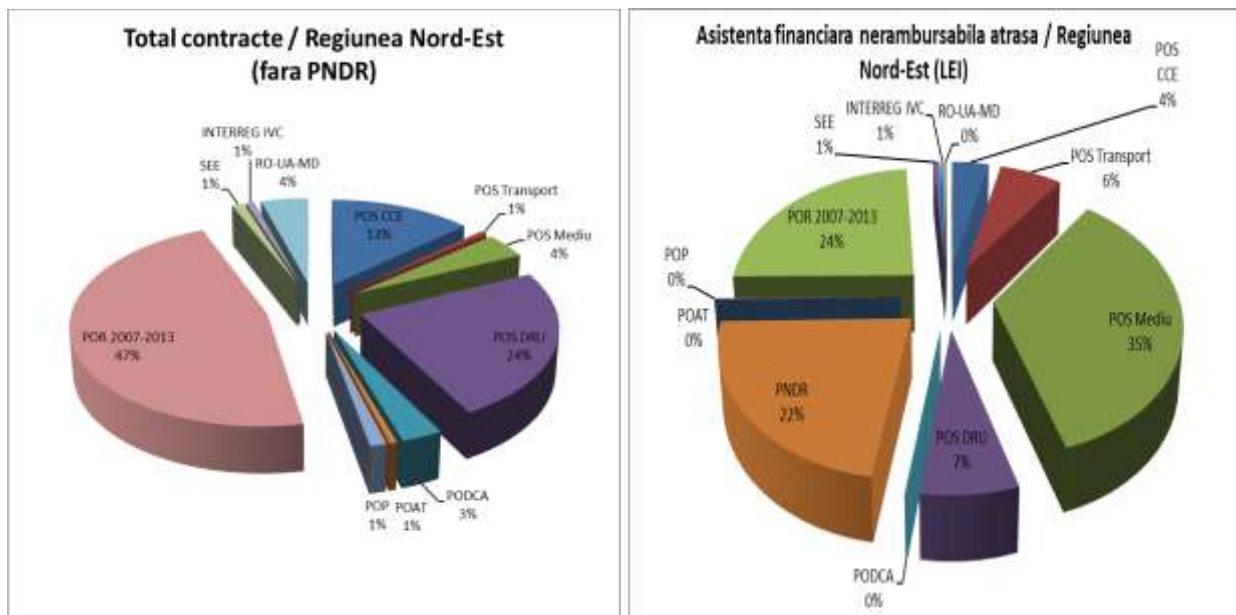
Program Operațional România – Ungaria
Program Operațional România - Bulgaria

Program Operațional România – Serbia-Muntenegru
 Programul Operațional Comun România-Ucraina-Republica Moldova 2007-2013
 Programul de Cooperare Transfrontalieră Ungaria-Slovacia-România-Ucraina 2007-2013
 Program Operațional de Cooperare Sud-Estul Europei
 Programul Operațional de Cooperare Interregională INTERREG IV C
 Program Operațional Bazinul Mării Negre
 Programul Operațional URBACT II
 Programul Operațional INTERACT II 2007-2013
 Programul Operațional ESPON 2013

Situație programe de finanțare (regiunea Nord-Est), la 1 septembrie 2012

(statistici ADR NE: <http://www.adrnordest.ro/>)

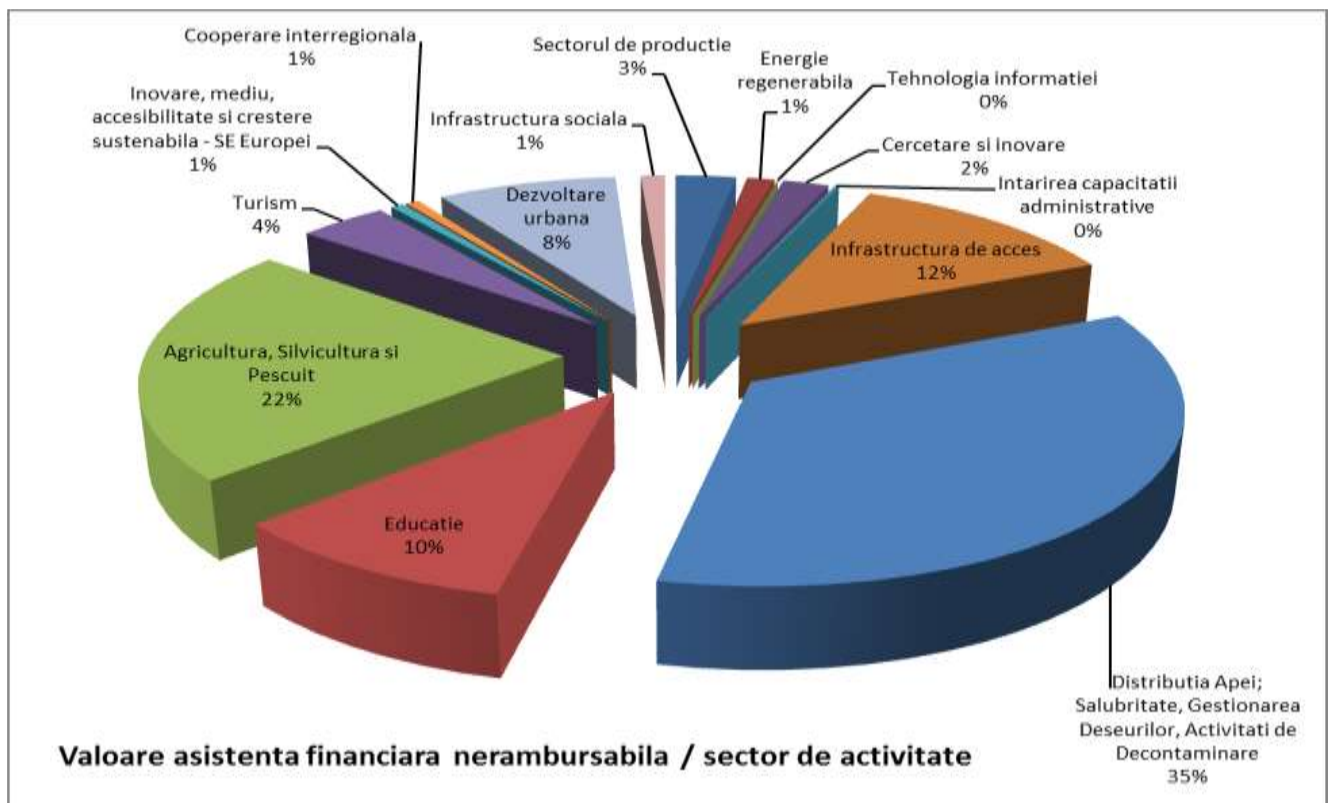
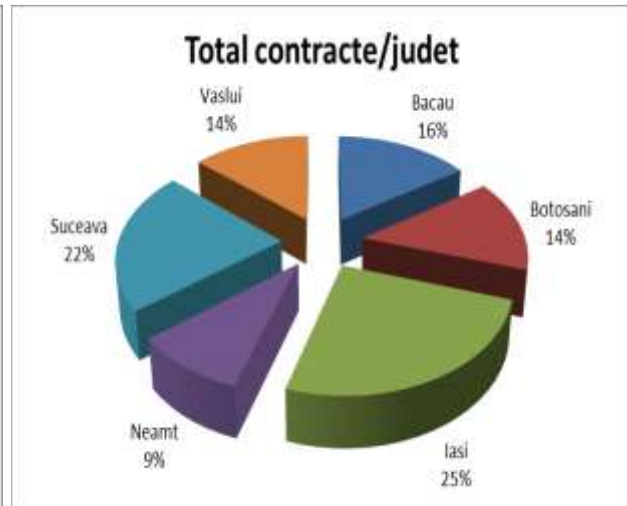

EURINT The EU as regional player.

Cooperation and integration in Eastern neighbourhood

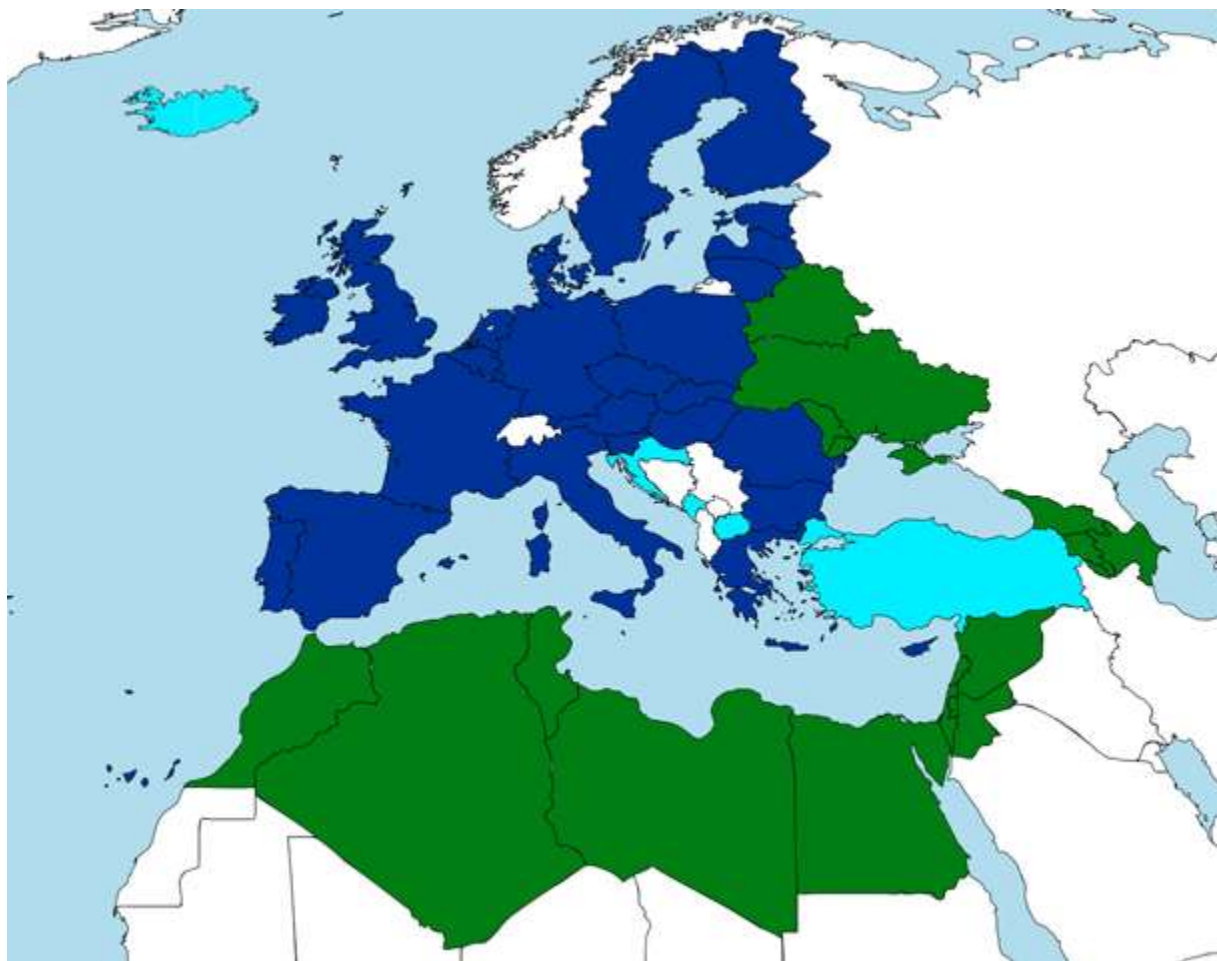
Jean Monnet project - Information and research activities

CENTRE FOR EUROPEAN STUDIES
"Alexandru Ioan Cuza" University of Iași

Precizări generale privind Politica Europeană de Vecinătate (PEV)

Politica Europeană de Vecinătate (2003)

Sursă: Comisia Europeană, Statele PEV în verde.

Originile Politicii Europene de Vecinătate (PEV) datează de la începutul anului 2002, când Marea Britanie a insistat pentru crearea unei inițiative de tip *Europa extinsă*, care să fie destinată unor țări precum Belarus, Republica Moldova, Rusia și Ucraina, dar nu și țărilor din Balcanii de Vest (deja implicate în procesul de stabilizare și asociere) sau celor din Caucazul de Sud (Armenia, Azerbaidjan și Georgia).

Anul 2004 a adus pe agenda UE două evenimente notabile. Primul a fost trecerea UE de la 15 la 25 de state membre prin extinderea către centrul și estul Europei, urmate în 2007 de

România și Bulgaria. Al doilea eveniment l-a constituit lansarea PEV și poate fi privit ca o consecință a primului, fiind rezultatul preocupărilor UE de a preîntâmpina impresia apariției unei noi falii de separare pe continentul european. Față de propunerea inițială, tot în 2004, după un lobby pronunțat făcut de către republicile din Caucaz și după pașnica *Revoluție a Trandafirilor* din Georgia, Consiliul a acceptat participarea Armeniei, Azerbaidjanului și Georgiei, precum și a statelor mediteraneene. Rusia a refuzat participarea, preferând să coopereze cu UE pe *picioar de egalitate*, dezvoltând patru spații *comune* [(1) economic; (2) libertate, securitate și justiție; (3) politică externă; (4) cercetare și educație], în cadrul unui acord specific de cooperare.

Sistemul PEV reprezintă o nouă abordare în cadrul relațiilor dintre UE și țările terțe, abordare ce o depășește pe cea tradițională bazată pe cooperare, cu scopul de a constitui un cadru de consolidare a relațiilor de vecinătate prin intensificarea cooperării cu statele vecine UE, în special în domeniul economic, în vederea creării unei zone stabile, sigure, a unui *cerc de prieteni* (Romano Prodi, președinte al Comisiei Europene 1999-2004) la frontierele UE. De asemenea, PEV poate fi considerată și ca un răspuns la cererile vecinilor pentru obținerea de promisiuni privind o eventuală aderare, în condițiile în care UE era presată din interior să ofere o garanție că nu se va extinde pe termen nedefinit.

Astăzi PEV se referă la proximitatea estică a UE și include statele europene: Ucraina, Moldova, Belarus, Armenia, Azerbaijan și Georgia, în timp ce în sud, PEV cuprinde statele ce înconjoară bazinul mediteranean (Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Libia, Maroc, Autoritatea Palestiniană, Siria și Tunisia).

Mai multe informații despre Politica Europeană de Vecinătate:

Serviciul European de Acțiune Externă: <http://eeas.europa.eu/enp/>

Politica Europeană de Vecinătate Info Centre: <http://www.enpi-info.eu/>.

Politiciile Europene de Vecinătate prin excelență o politică bilaterală i se adaugă două inițiative multilaterale menite celor două dimensiuni distincte ale PEV: dimensiunea estică și cea sudică.

Parteneriatul Estic (2009)

Sursă: Comisia Europeană, statele Parteneriatului Estic în *portocaliu*

Parteneriatul Estic (PaE) (2009), este un mecanism alăturat PEV, scopul declarat al UE fiind acela de a aprofunda relațiile cu statele partenere din Europa de Est. Punând accentul pe multilateralism, parteneriatul conferă premisele creării unui cadru stabil, sigur, a unei zone economice de liber schimb și, în viitor, facilitarea călătoriilor cetățenilor din regiune către UE. Condiția constă în îndeplinirea anumitor cerințe de securitate, stabilirea de modalități mai concrete de asigurare a securității energetice care să fie avantajoase pentru toate părțile implicate și creșterea nivelului de asistență financiară. În dese rânduri președintele Comisiei Europene, Jose Manuel Barroso, a declarat că PaE este un util instrument de

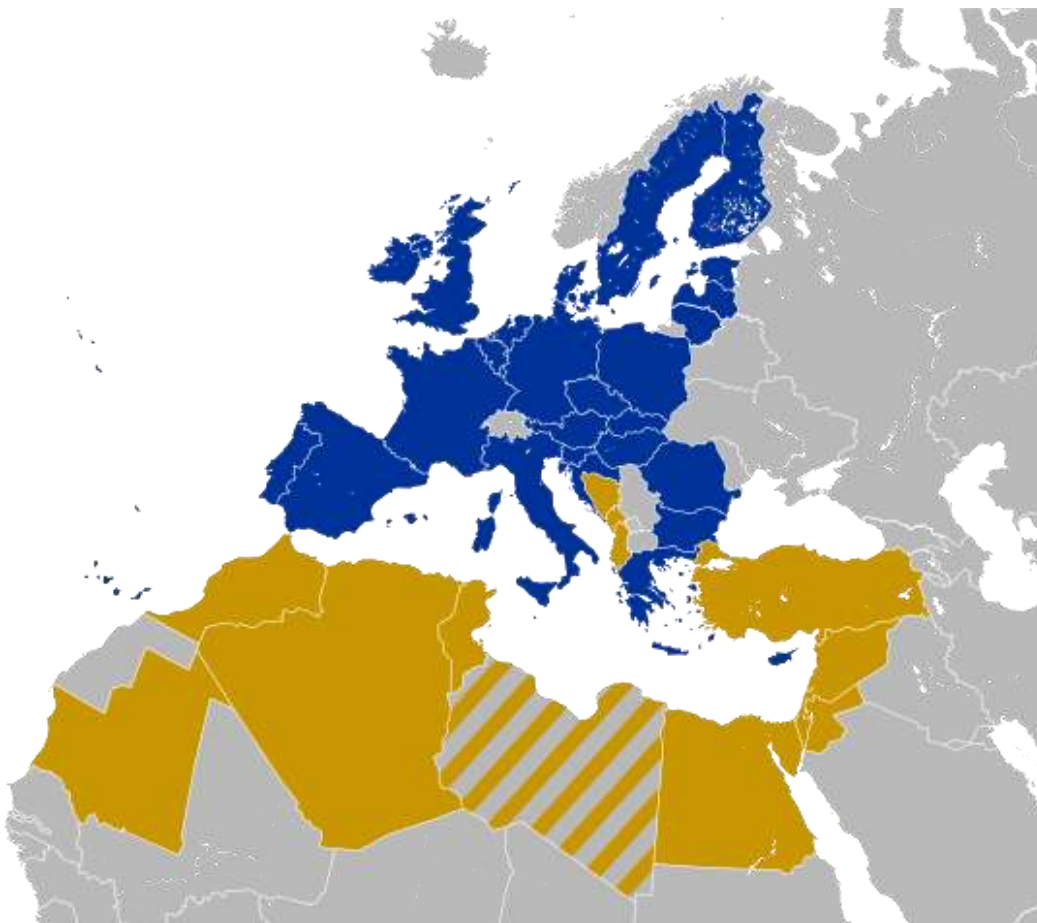
asociere politică și integrare economică. De observat este faptul că și în cazul PaE raportul economie-securitate este prezent, însă abordarea UE este acum diferită: dacă în cazul PEV relația UE – vecinătate se urmărea dintr-o perspectivă bilaterală, acum acțiunile UE sunt urmărite printr-o „nouă dimensiune multilaterală, care va permite formularea unui răspuns solidar în cadrul parteneriatului la provocările comune” (Comisia Europeană).

Mai multe informații despre Parteneriatul Estic:

Parteneriatul Estic, http://eeas.europa.eu/eastern/index_en.htm

Parteneriatul Estic în perspectiva Summit-ului de la Vilnius (Noiembrie 2013):
http://ec.europa.eu/world/enp/docs/2012_enp_pack/e_pship_roadmap_en.pdf

Uniunea pentru Mediterană (2008)

Sursă: Comisia Europeană, statele UfM în *maro*

Uniunea pentru Mediterana are în principal ca scop să dezvolte:

- cooperarea politică;
- principiul responsabilității comune în desfășurarea relațiilor multilaterale;
- proiecte regionale și subregionale mai concrete și mai vizibile pentru cetățenii din regiune.

Numărul actorilor implicați este mărit la 43 de state. Este vorba de toate statele membre ale Uniunii Europene (UE), Comisia Europeană, statele partenere, statele cu statut de observator din cadrul parteneriatului euro-mediteraneean (Mauritania, Maroc, Algeria, Tunisia, Egipt, Iordania, Autoritatea Palestiniană, Israel, Liban, Siria, Turcia și Albania), precum și alte state riverane Mării Mediterane (Croatia, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru și Monaco).

Uniunea pentru Mediterana este o componentă a politicilor și programelor comunitare ale parteneriatului euro-mediteraneean.

Mai multe informații despre Uniunea pentru Mediteraneană:

http://eeas.europa.eu/euromed/index_en.htm